

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۲۶

عبدالباری جهانی

پاکستان له طالبانو څه غواړي؟

د ۲۰۰۱ کال د نومبر په میاشت کې د امریکا او متحدینو له لوري پر افغانستان باندې د یرغل او د طالبانو د سقوط څخه وروسته، طالبانو زیات و کم ۲۰ کاله د پاکستان په غېږ کې آرامي شپې ورځې تیرې کړي او د پاکستان حکومت او د هغه هیواد پوځی استخباراتو هر ډول آسانتیاوې ورته برابرې کړي وې. طالبانو د پاکستان له خاورې څخه پر افغانستان باندې د پوځي عملیاتو او ځان مرګو حملو لپاره کار اخیست. په بېغمه زړه یې په افغانستان کې کوکنار کرل او له دې لارې یې په کال کې له شپږو بلیونو ډالرو عاید څخه د خپلو پوځي عملیاتو د تمویل لپاره کار اخیستی او پر دې برسېره یې له کلیوالو څخه د جهاد په نوم مالیات او عشر ټولواوه.

په ۲۰۲۰ کال کې د طالبانو او امریکا ترمنځ د دوحې موافقتنامه لاسلیک سوه او د هغې موافقې له برکته یې د افغانستان اسلامي جمهوریت ته، چې شل کاله یې عمر درلود، په ۱۵ ورځو کې سقوط ورکړ. طالبانو داسې بری ترلاسه کړ چې حتی د دوی خپلو مشرانو ته هم خوب غوندي ښکارېدی. د پاکستان حکومت او پوځي استخباراتو د دې بري جشن ونیوی او په ښکاره یې خوښی وکړي.

داسې ښکارېدله چې طالبان او پاکستان به تر ډیرو کلونو پورې ډېر خواره اړیکې ولري. ځکه چې د طالبانو د کابینې تقریباً ټولې یا لږترلږه تر ټولو مهمې ټاکنې د پاکستان د پوځي استخباراتو په امر ترسره سوي وې.

خو د طالبانو او پاکستان د حکومت ترمنځ د عمل میاشت ډېره لنډه وه او پاکستان پر هغې ډلې چې پخپله یې قدرت ته رسولې وه حملې پیل کړې. دلته باید دا خبره هېره نه کړو چې د پاکستان په توپچي او هوایی حملو کې طالبانو ته هیڅ وخت تلفات نه دي رسېدلي او ټول ځاني او مالي تلفات، د تل په څېر، بې دفاع ملکي وګړو ته متوجه دي.

د پاکستان حملو او د طالبانو متقابلو عملیاتو په لومړي سر کې د سرحدې نښتو شکل درلود او چندانې تلفات یې نه لرل خو په روان کال کې یې ډېر جدي شکل اخیستی او تلفات یې ډېر زیات دي. پاکستان د روان کال د مارچ پر شپاړسمه د کابل په ښار کې د امید پر روغتون باندې په یوه سخته بمباري کې زیات و کم ۴۰۰ ناروغان شهیدان کړل. دغه راز یې د جون پر ۲۷مه د پکتیا د ځمکنیو پر سیمه باندې یوه درنه بمباري وکړه او څه دپاسه سل تنه یې تپیان او شهیدان کړل. د سپټمبر پر شلمه یې پر کنړ، پکتیکا او پکتیا باندې بمونه وغورځول او د همدغې میاشتي پر ۲۴مه یې پر کنړ، پکتیکا، خوست او کندهار باندې شاوخوا لس هوایي حملې وکړې. پر کندهار باندې یې، چې د طالبانو د قدرت مرکز دی، دونه درانه بمونه وغورځول چې د ښار هره سیمه یې جلا جلا ولړزوله. د یوه حساب له مخې، پاکستان په تیرو اتو میاشتو کې پر افغانستان باندې شاوخوا ۸۰۰ د ډرون او توپچي قواوو حملې کړي دي.

سوال دا دی چې پاکستان ولې پر افغانستان، یا د طالبانو پر رژیم باندې حملې کوي؟

پاکستان ادعا کوي چې طالبانو په خپله خاوره کې تی ټي پی یا پاکستاني طالبانو ته ځای ورکړی دی او هغوی د افغانستان له خاورې څخه په پاکستان کې ترهګریز عملیات کوي. طالبانو هر وخت دا ادعاوي رد کړي دي او وایی چې پاکستان د خپلو بې امنیتو پره پر نورو اچوي.

خو که موږ دې حقیقت ته وګورو چې د ټي ټي پی مشر ملا فضل الله په ۲۰۱۸ کال کې، د افغانستان په خاوره کې، د امریکا د ډرون په حمله کې قتل سو او وروسته د ۲۰۲۲ کال د جولای پر ۳۱مه ایمن الظواهری د حقانیانو په مېلمستون کې بیا هم د امریکا د ډرون په حمله کې ووژل سو؛ نو بیا خو د طالبانو لپاره د منکر بدلو ځای نه پاتېږي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

تي ټي پي په ۲۰۰۷م کال کي جوړ سو او په ۲۰۱۳ کال کي يې له القاعده سره تماسونه ټينگ کړي دي. پاکستانی او بين المللی استخبارات ادعاکوي چي هغوی زياتره گډ عمليات کوي.

طالبان، ټي ټي پي، القاعده، او داعش خراسان، چي دم گړی په افغانستان کي فعاليتونه کوي، د عقايدو او پوځي عملياتو په برخه کي چندانې توپير نه سره لري. منتهی د طالبانو هدف په افغانستان کي، د دوی په اصطلاح، د اسلامي نظم ټينگول وه او ټي ټي پي غواړي چي همدغه نظام په پاکستان کي ټينگ کړي. البته القاعده تر دې دواړو ډلو پراخ اهداف لري او هغوی له بين المللي امپرياليزم او صهيونيزم سره په جگړه لگيا دي .

داعش، چي له لويه سره په سوريه کي منځته راغلی دی، په سوريي او عراق کي او داعش خراسان په افغانستان، پاکستان، ايران او منځنی اسيا کي د اسلامي نظم د ټينگولو لپاره مبارزه کوي. دوی څلور واړه تروريستي ډلي دي. په افغانستان کي د طالبانو د ځانمرگو حملو په اثر زرگونه بي گناه او بي دفاع شهيدان مور ټولو ته په زړه دي.

اوس حاضر طالبان، د کوزي پښتونخوا په اصطلاح، په دوو کي گير دي. که له ټي ټي پي او القاعده سره خپلو اړيکو ته دوام ورکوي نو د پاکستان پلمه به ورته جوړه وي او، د امريکا په شمول، ټوله لويديځه نړی به پاکستان پر افغانستان باندي په حملو کي پر حقه بولي او وایی به چي پاکستان له خپل ځان څخه د دفاع کولو حق لري. او که له ټي ټي پي او القاعده سره اړيکي شلوي او هغوی له خپلي خاورى څخه باسي؛ دا کار يې ځکه په وس پوره نه دی چي ښايی ډېر زيات نظامي کسان له طالبانو څخه بېل او له داعش او القاعده سره يوځای سي. علت يې دادی چي دې دواړو تروريستي تنظيمونو، له طالبانو سره زيات و کم شل کاله پوځي او مالي مرستي کړي او هغوی يې د پاکستان په خاوره کي خوندي کړي او پوځی روزني يې ورکړي دي.

زما په عقیده، طالبان پرته له دې چي له دې دواړو تروريستي موسسو سره تماسونه وشلوي بله لاره نه لري. که طالبان همدغه اوسني حالت ته دوام ورکوي نو ښايی حالات تر دې هم خراب سي چي مالي او ځاني توازن به يې ملکي وگړو ته متوجه وي.

که څه هم چي د طالبانو له رژيم سره د اجتماعي، سياسي او اقتصادي ستونزو په شمول، ټولي بدی ملگري دي؛ خو په دې وروستيو دريو کلونو کي وطن ته له ايران او پاکستان څخه د شپږو ميليونو افغان مهاجرو له ستنېدلو سره ستونزي داسي حال ته رسېدلي دي چي که وضع په همدغه شکل دوام وکړي نو خدای مه کړه يوه لويه بشري فاجعه به منځته راسي.

د افغانستان نفوس، چي مخکي يې ۳۷ يا ۳۸ ميليونه اټکل کېدی، د نويو مهاجرينو له ستنېدلو سره ۴۳ ميليونو ته رسېږي. وطن ته ستانه سوي مهاجرين په ډېر بد حالت کي ژوند کوي ځکه چي د پاکستان فاسد او جابر نظام نه يوازي دا کسان، د ټولو بشري حقوقو او اصولو په خلاف، په زور او اکراه ايستلي دي بلکه پوليسو يې له جیبونو څخه نغدي پيسې او حتی د لاسونو ساعتونه ورڅخه اخيستي او په اصطلاح لوڅ لېر يې خوشي کړي دي.

د ملگرو ملتونو احصاييه وایی چي په ۲۰۲۵ کال کي د افغانستان څه باندې نيمايی نفوس يا ۲۲.۹ ميليونه انسانان د ملگرو ملتونو د موسسې د بېلو بېلو څانگو په مرسته ژوند کاوه. د همدغي موسسې د اټکل له مخي د افغانستان په سلو کي ۴۸ وگړي د بې وزلی تر کرښي کښته **Under Poverty Line** شرايطو کي ژوند کوي. دا هغه حالت دی چي يو څوک په يوه ورځ کي تر يو ځل زيات د خوړلو لپاره څه نه لري. نه سرپناه لري، نه دارودرمل ورته رسېږي او نه د زده کړي لپاره مناسب شرايط او امکانات لري. د ملگرو ملتونو احصاييه ښیي چي په افغانستان کي تقريباً ۱۵ فيصده انسانان بېکاره دي. دا شمېر ځکه مخ په زياتېدلو دی چي طالبانو ټول اداري، مسلکي، فرهنگي، اجتماعي او پوځي کارونه ملایانو ته سپارلي او د ملایانو شمېر ورځ تر بلې زياتېږي او په نتيجه کي نور نور کسان بايد خپل ځايونه طالبانو ته پرېږدي.

د افغانستان او پاکستان ترمنځ د جنجال او د پاکستاني بمباريو دوام نه يوازي د افغانستان ملکي وگړو ته مرگ ژوبله اړوي بلکه له اقتصادي پلوه هم ډېر زيات تاوان ورته رسولای سي. افغانستان دغه گړی په کال کي ۱.۶ بيليونه ډالره صادرات لري او له دغه رقم څخه پاکستان ته د ۶۵۹ ميليونه ډالرو په ارزښت مالونه، چي زياتره يې تازه اووچه مېوه او نور اومه مواد دي، صادوري. د جنگ او بمباريو د دوام په صورت کي به سرحدونه همداسي بند پاته وي او د دې سرحدونو د بندېدلو تاوان هم غريب کارو او هم لويو او وړو تاجرانو ته رسېږي او هم په عمومي صورت د افغانستان پر اقتصاد باندي ډېره ژوره منفی اغېزه کوي. د دې ترڅنگ لا، د طالبانو د رژيم له برکته، په هيواد کي

د ښو او لایقو ډاکټرانو شمېر تر بل هر وخت لږ سوی دی او خلک مجبور دي چي د دارودرمل لپاره پاکستان ته ولاړ سي. د سرحدونو د تړل کېدلو په صورت کي دا عامو وگړو ته یوه بله صدمه ده.

په مقابل کي پاکستان په کال کي د ۳۶.۷ بیلینونه ډالرو په ارزښت صادرات لري چي له هغې جملې څخه ۱.۶ بیلینونه مالونه، چي له ځینو مېوو پرته نور ټول صنعتي مواد دي افغانستان ته صادروي چي د سرحدونو بندېدلو په صورت کي د افغانستان په تناسب ډېره لږه صدمه ورته رسيږي.

دا جنگ په هر صورت د افغانستان په تاوان دی؛ خو څرنگه چي طالبانو ته یې هیڅ صدمه نه رسيږي نو گومان نه کيږي چي هغوی به په دې برخه کي داسي لاره واخلې چي هغه به د سیمي او افغانستان په ګټه تمامه سي.

په افغان جرمن آنلاین پورتال کې د جهاني صاحب آرشیف